

Biografi

Biskop Alvaro del Portillo blev født i Madrid (Spanien) den 11. marts 1914 som det tredje af otte børn i en dybt kristen familie. Han var dr.tech. samt doktor i filosofi og kanonisk ret.

08.11.2007

I 1935 blev han medlem af Opus Dei, der var grundlagt af den hellige Josemaría Escrivá de Balaguer den 2. oktober 1928. I helliggørelsen af sit professionelle arbejde og opfyldelsen af sine daglige pligter viste han sig trofast mod Opus Dei's kald, idet han

udfoldede stor apostolisk aktivitet blandt sine studiekammerater og arbejdskolleger. Han blev meget hurtigt den hellige Josemarías faste støtte og forblev ved dennes side igennem næsten fyrré år som hans nærmeste medarbejder.

Den 25. juni 1944 blev han præsteviet. Fra det øjeblik helligede han sig fuldt og helt præstegerningen, såvel for medlemmer af Opus Dei som for alle andre mennesker. I 1946 slog han sig ned i Rom sammen med den hellige Josemaría. Hans utrættelige arbejde for Kirken viste sig desuden i udførelsen af de opgaver, som pavestolen betroede ham som rådgiver for flere af den romerske kuries kongregationer. Især deltog han aktivt i Andet Vatikankoncil.

DEN HELLIGE JOSEMARÍAS FØRSTE EFTERFØLGER

Den 15. september 1975 blev Alvaro del Portillo valgt til den hellige Josemarías første efterfølger. Da Opus Dei den 28. november 1982 blev ophøjet til personalprælatur, udnævnte pave Johannes Paul II ham til prælat for Opus Dei, og den 6. januar 1991 modtog han bispevielsen. Hele biskop Alvaro del Portillos arbejdsperiode som leder var præget af troskab over for grundlæggeren og dennes budskab ved et utrætteligt pastoralt arbejde med at udbrede prælaturets apostolat i Kirkens tjeneste.

Hans iver efter at opfylde den mission, han havde fået, hans efterleven af den hellige Josemarías lære havde dybe rødder i en inderlig forståelse af det guddommelige barneforhold udvirket af Helligånden, der fik ham til at stræbe efter at blive ét med Kristus i en tillidsfuld hengivelse til Gud Faders vilje, uden ophør næret af bønner,

eukaristien og oprigtig andagt til Maria. Hans kærlighed til Kirken kom til udtryk i et stærkt fællesskab med paven og biskopperne. Hans kærlighed til næsten, hans utrættelige omsorg for sine sønner og døtre i Opus Dei, hans ydmyghed, hans klogskab og styrke, hans glæde og ligefremhed, hans uselviskhed og brændende længsel efter at føre sjæle til Gud, der også afspejles i det biskoppelige valgsprog – *regnare Christum volumus!* – forenet med den godhed og sindsro og det gode humør, som hans person udstrålede, er de væsentligste træk ved hans personlighed.

Om morgenen den 23. marts 1994, få timer efter hjemkomsten fra en pilgrimsrejse til Det hellige Land, hvor han med inderlig fromhed havde fulgt Jesu jordiske fodspor fra Nazaret til Den hellige Grav, kaldte Herren sin gode og trofaste tjener hjem til sig. Morgenen før havde han

fejret sin sidste messe i Nadversalen i Jerusalem.

Den samme dag, den 23. marts, kom pave Johannes Paul II og bad ved hans jordiske rester, der nu hviler i krypten under prælatskirken, Santa Maria della Pace, viale Bruno Buozzi, 75, i Rom. Her æres han til stadighed med bøn og kærlige tanker fra medlemmer af Opus Dei og tusinder af andre mennesker.

.....

pdf | dokument genereret automatisk
fra [https://dev.opusdei.org/da-dk/article/
biografi-2/](https://dev.opusdei.org/da-dk/article/biografi-2/) (04.08.2025)